



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1477/2025
17.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгана Јовановића, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Дејана Мраковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву Кв бр.97/25 од 16.07.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.525/25 од 06.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 17. децембра 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Јовановића - адвоката Дејана Мраковића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву Кв бр.97/25 од 16.07.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.525/25 од 06.08.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Краљеву Кв бр.97/25 од 16.07.2025. године одређено је да се новчана казна у износу од 100.000,00 динара, која је одмерена и изречена окривљеном Драгану Јовановићу правноснажном пресудом Вишег суда у Краљеву Кв бр.52/23 од 24.03.2023. године, замењује казном затвора у трајању од 100 дана, тако што се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне замењује једним даном казне затвора.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.525/25 од 06.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окиривљеног Драгана Јовановића – адвоката Дејана Мраковића, изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Кв бр.97/25 од 16.07.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Драгана Јовановића - адвокат Дејан Мраковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји

поднети захтев, те да преиначи побијана решења и утврди да је наступила застарелост извршења новчане казне.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Драгана Јовановића – адвокат Дејан Мраковић, као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, при чему не опредељује конкретно ни једну повреду закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП, већ у образложењу захтева истиче да је у конкретном случају морала бити примењена одредба члана 106. став 1. КЗ, која императивно прописује да застарелост извршења новчане казне као споредне настаје када протекне две године од дана правноснажности пресуде којом је та казна изречена.

С тим у вези, бранилац у поднетом захтеву наводи да је окривљеном Драгану Јовановићу новчана казна у износу од 100.000,00 динара изречена као споредна правноснажном пресудом Основног суда у Краљеву К бр.189/21 од 23.11.2022. године, те да су правноснажном пресудом Вишег суда у Краљеву Кв бр.52/23 од 24.03.2023. године ова пресуда и правноснажна пресуда Вишег суда у Краљеву К 1/21 од 14.02.2022. године преиначене у погледу одлуке о казни, тако што је окривљени Драган Јовановић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и десет месеци, те на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, да је ова пресуда постала правноснажна 18.04.2023. године, те да од дана наступања правноснажности до доношења побијаног решења Вишег суда у Краљеву Кв бр.97/25 од 16.07.2025. године од стране надлежног суда није предузета ниједна процесна радња, те је у конкретном случају морала бити примењена одредба члана 106. став 1. КЗ, а не одредба члана 107. став 6. КЗ, на коју су се позвали нижестепени судови приликом доношења одлуке.

Када је у питању застарелост, бранилац окривљеног, у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и због повреда одредаба поступка који је претходио њеном доношењу само у погледу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП која се односи искључиво на застарелост кривичног гоњења, док насупрот томе није предвиђена могућност подношења овог

ванредног правног лека због застарелости извршења правноснажно изречене новчане казне као споредне у смислу повреда одредаба чланова 106. тачка 1) и 107. став 4. и 5. КЗ, а на које повреде се указује изложеним наводима захтева.

Имајући у виду да бранилац окривљеног изнетим наводима захтева за заштиту законитости не указује да је наступила застарелост кривичног гоњења, већ указује на застарелост извршења казне, што по налажењу Врховног суда не представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, нити било коју другу повреду закона због које окривљени и његов бранилац у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП могу поднети овај ванредни правни лек, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни суд је поднети захтев одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић